Пише: Фелипе Саагун
среда, 21 новембар 2018 12:39

За младе државе без свеопштег признања попут **Косова**, учествовање у организацијама, конференцијама или међународним спортским такмичењима, на којима показују свету њихове националне симболе, насушна је потреба за сопствено консолидовање као суверених актера. Упркос званичној тежњи олимпизма да "допринесе изградњи мирног и бољег света образовањем младих кроз спорт без дискриминације било какве врсте, а у духу пријатељства, солидарности и фер-плеја", увек се радило о **идеалном подијуму за истицање националног поноса и патриотизма**, често неспојивих са прокламованом солидарношћу без граница.

На страну крајност **Џорџа Орвела**, који је у међународном спорту видео "**ратове без пуцњаве**", опседнутост освајањем медаља и истицањем застава чини га појавом врло блиском ратном стању због опсесивне потраге за јединством против непријатеља до победе.

Мало значи то што су се око 6% спортиста који су се ове године такмичили у Кореји родили у другим земљама од оних чије су заставе носили. За њих је важна победа. За земље које их усвајају, јачање нације и отаџбине. За МОК и галаксију мултимилионера која издржава ову велику глобалну муљку, наставак тог великог бизниса.

Пише: Фелипе Саагун
среда, 21 новембар 2018 12:39

Пише: Фелипе Саагун
среда, 21 новембар 2018 12:39